

Gaar foretoges i Anledning af Omposteringen af de forskellige Arbejderes Lønninger under Marineministeriet. Det er en Selvfølge, at naar f. Eks. Fyrbødere og andre under Marinen faa deres Lønninger omregnede, saaledes at det hele samles paa de paagældende Konti under § 23, maa det samme gælde for de Fyrbødere m. v., der ere ansatte ved Inspektions-skibet „Islands Falk“, og Udgifterne til dette findes jo paa § 25. Som Følge deraf vil det ogsaa være nødvendigt at foretage de tilsvarende Omposteringer mellem § 26 VII og § 25, og Ændringsforslaget Nr. 226 gaar derfor kun ud paa til § 25 at overføre disse 100 Kr. maanedlig, som Udgifterne til „Islands Falk“ blive større ved, at denne Ompostering foretages. I alt forhøjes altsaa Udgiften paa nærværende Paragraf med 1,200 Kr. Jeg anbefaler Ændringsforslaget og i øvrigt Paragraffen til Vedtagelse her i Tinget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget under Nr. 226 til § 25 af *Forsvarsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, (se Tillæg B., Sp. 539) ansaas som vedtaget som Følge af Afstemningen over Ændringsforslaget Nr. 172.

Lovforslagets § 25, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Det Afsnit, der derefter sattes til Forhandling, var det *Udenrigsministeriet* vedrørende, nemlig Lovforslagets § 17 (se Tillæg A. Sp. 45 ff.) med Ændringsforslag Nr. 24 (se Tillæg B., Sp. 495), hvortil hører af Betænkningen Nr. 35 (se Tillæg B., Sp. 163 ff.)

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Under Udenrigsministeriet er der stillet et Ændringsforslag. Det er stillet af et Mindretal, saa Ordføreren for det paagældende Mindretal vil selvfølgelig nærmere begrunde det. Det gaar, som det vil ses, ud paa at bemyndige Udenrigsministeren til at inddrage to af de bestaaende Gesandtskabsposter. Naar jeg har begæret Ordet for lige at nævne det, benytter jeg Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet om Danmarks Repræsentation i Udlandet jo har været fremme, jeg tror ved hver eneste Finanslovbehandling, baade ved første og vist ogsaa næsten ved alle

Anden-Behandling. Der er det interessante ved de Udtalelser, der ere fremsatte med Hensyn til Danmarks Repræsentation i Udlandet, — naar jeg i min Hukommelse søger at fremkalde, hvad der er blevet sagt herom, — at medens man ved første Behandling i hvert Fald i meget væsentlig Grad har talt om, at Danmark skulde have mere Repræsentation i Udlandet, ere Udtalelserne ved anden Behandling og de Ændringsforslag, der af og til have været stilledes specielt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) i Forbindelse med hans Meningsfæller i Udvalget, gaaede i Retning af at indskrænke Repræsentationen i Udlandet. Med Hensyn til Ønskeligheden af at faa mere Repræsentation i Udlandet kan jeg blot henholde mig til, hvad sikkert alle ville erindre, at i Fjor ved Finanslovens første Behandling hørte vi baade fra det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) og det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) udmærkede Begrundelser for Nødvendigheden af, at vi fik Gesandtskabsrepræsentation i Østasien, og der blev gjort opmærksom paa den Nytte, det vilde gøre for vore Handelsforbindelser osv. Jeg tror ikke, der den Gang blev sagt noget imod dette, tværtimod syntes de Udtalelser, der i øvrigt faldt, snarere at gaa i Retning af Tilslutning til disse Tanker. Dette Faktum, at der som Regel ved Finanslovens 1ste Behandling har været Ønsker fremme om mere Repræsentation, medens der derimod undertiden ligesom i Aar, — ogsaa ved 2den Behandling, — har været Ønsker fremme om at indskrænke Repræsentationen, turde være et Vidnesbyrd om, at den højtærede Udenrigsminister har truffet det rette, naar han har fundet det formaalstjenligt at faa nedsat en Kommission til at tage Spørgsmaalet om Danmarks Repræsentation i Udlandet under Overvejelse og forhaabentlig fremkomme med et samlet Forslag til en Ordning deraf. Den nuværende Ordning hviler paa mange forskellige Bestemmelser, tagne dels ved særlige Love, dels ved gamle Forordninger og endelig ved Bestemmelser paa Finansloven. Dette skal jeg, i øvrigt ikke komme ind paa at gøre nærmere Rede for, da der jo senere vil komme et mere belejligt Tidspunkt, naar hele Sagen kommer til at foreligge. I Øjeblikket gaar jeg ud fra — maa jeg sige dette med det samme —, at Tingets Flertal ikke finder Anledning til at gaa ind paa at give Udenrigsministeren den af Mindretallet foreslaede Bemyndigelse, men at man vil holde sig til det